

ارتقا سطح کیفیت زندگی با بهره گیری از مولفه های فضاهای اجتماع پذیر در قالب طراحی خوابگاه دانشگاه بوعلی همدان^۱

زهرا بیگدلی^{۱*}، محمد مهدی گودرزی سروش^۲

۱- پژوهشگر کارشناسی ارشد، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان، ایران

www.Zahra_Bigdeli1369@yahoo.com

۲- استادیار و عضو هیئت علمی تمام وقت، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان، ایران

www.Goodarzisoroush@gmail.com

چکیده

مقوله اجتماع پذیری، با برقراری تعامل و ارتباطات اجتماعی بین بهره برداران هرفضای عمومی و مشترک معماری قابل حصول است و قابلیت شرکت موثر در تعامل با دیگران، چه در زندگی خصوصی و چه در زندگی عمومی و حرفه ای انسانها، از اهمیت حیاتی برخوردار است. بنابراین فضاهای اجتماع پذیر معماری به عنوان بستری در جهت بهبود ارتباطات و رشد تعاملات اجتماعی افراد می بایست از منظر اجتماع پذیری مورد مطالعه قرار گیرند. هنگامی که مردم با سایر افراد جامعه تعامل برقرار می کنند رابطه قوی تری با مکان و جامعه خود احساس می کنند. نتیجه این تعاملات دریافت حس هویت جمعی، احترام به خود، عزت نفس، ارتقای مهارت های جمعی، مشارکت اجتماعی و تأمین نیاز انسان به دوست داشتن و در کنار جمع بودن است. هدف از این پژوهش بررسی تعاملات اجتماعی در فضای سکونتگاه های دانشجویی و دستیابی به عوامل تاثیرگذار آن است. ضرورت این امر از آنجا ناشی می شود که بر اساس مولفه هایی که برای نیازهای ضروری انسان ارائه شده اند، تعاملات اجتماعی یکی از این موارد ضروری می باشد. با توجه به این ضرورت، پژوهش حاضر بر آن است که به بررسی نقش ایجاد فضای اجتماع پذیر در جهت ارتقای کیفیت زندگی در سکونت گاه های دانشجویی بپردازد و سپس با استفاده از پرسشنامه و بررسی نمونه موردی (خوابگاه دانشگاه آزاد همدان) و تحلیل های آماری و نتایج مطالعات کتابخانه ای از فصول مختلف به طراحی خوابگاه دانشجویی با هدف ارتقا سطح کیفیت زندگی دانشجویان با مولفه های اجتماع پذیری بپردازد.

واژه های کلیدی: ارتقا سطح کیفیت، مولفه های اجتماع پذیری، خوابگاه دانشجویی

برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد رشته معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان^۱